

„METSÄLEHTI” METSÄ-
TALOUDELLISEN VALISTUSTYÖN
VÄLINEENÄ

A. JÄNTERÄ

»METSÄLEHTI» AS A MEANS OF FOREST
EXTENSION

SUMMARY

HELSINKI 1954

Johdanto

Jo viime vuosisadan loppupuolella alettiin metsätaloutemme johtomiesten piirissä oivaltaa oman alan aikakauslehden tarve. Metsätalouden oma julkaisu saatiin ensi kerran aikaan v. 1877, kun »F i n s k a F o r s t f ö r e n i n g e n s M e d d e l a n d e n» alkoi ilmestyä, mutta kysymyksessä oli kuitenkin vielä puhtaasti ammattiväelle tarkoitettu, ruotsinkielinen aikakauskirja. V. 1888 yksityiseltä taholta tehty aloite pani sitten käyntiin kehityksen, joka johti myös varsinaisen metsäammattikunnan ulkopuolelle kohdistuvaan, syvämuokkauksen luontoiseen metsätaloudelliseen valistustyöhön metsäalan aikakauslehteä apuvälineenä käyttäen. 44 vuoden kuluttua tämän kehityksen alkamisesta eli v:n 1933 alussa päädyttiin tällä linjalla viikoittain ilmestyvään sanomalehtiasuiseen »M e t s ä l e h t e e n».

»Metsälehden» edeltäjistä »Metsälehdiksi»

»Metsälehden» sukupuu

Ensimmäinen tulokas myös kansan syville riveille tarkoitettujen metsäalan lehtien ketjussa oli v. 1888 ensi kerran ilmestynyt »S u o m e n M e t s ä n h o i t o l e h t i». Metsätaloutemme uranuurtajiin kuuluvan P. W. H a n n i k a i s e n julkaisemana ja toimittamana se ilmestyi neljästi vuodessa ohuina, kirjan muotoon painettuina vihkosina v:een 1893 asti, jolloin taloudelliset vaikeudet pakottivat Hannikaisen lopettamaan lehden julkaisemisen. Mutta v. 1895 Suomen Metsänhoitoyhdistys, jonka edellä mainitulle ruotsinkieliselle julkaisulle Hannikaisen lehti oli silloisissa oloissa merkinnyt huomattavaa kilpailijaa, yritti puolestaan kääntyä suomenkielisten lukijain puoleen »M e t s ä n y s t ä v ä» nimisellä samankokoisella ja -tyylisellä lehdellä. Se lähti ilmestymään 12 kertaa vuodessa ja

onnistui vuosisadan vaihteessa saavuttamaan jo n. 1 000 kappaleen levikin. Kun molemmilla mainituilla lehdillä oli ohjelmissaan metsänhoidollinen valistus- ja herätystyö pääasiana, niitä voitaneen pitää »Metsänystävän» seuraajan, Suomen Metsänhoitoyhdistys Tapion v:sta 1908 lähtien julkaiseman »T a p i o»-lehden suoranaisine edeltäjinä.

»Tapio»-lehti ehti ilmestyä 25 vuotta eli v:n 1932 loppuun saakka. Se lähti alussa liikkeelle vaatimattomasti vain 4 kertaa vuodessa ilmestyvänä, mutta vakiintui pian kerran kuukaudessa ilmestyväksi metsäalan erikoislehdeksi, joka hankki tilaajikseen jo huomattavan joukon metsänomstajiakin. Julkaisijaseuransa tarkoituksenaan mukaisesti »Tapio»-lehti suoritti herätystyötä yksityismetsätaloutemme kohottamiseksi, pyrki levittämään kansan keskuuteen harrastusta metsien hoitoon ja järkipäiseen käyttöön sekä antoi käytännöllisiä ohjeita metsätalouden eri aloilta. »Tapion» toimitustyyli oli, ymmärrettävää kyllä, konsulentaarinen — innostavia sekä mahdollisimman yleistajuisia ja selviä ohjeita antava. Aatteellinen puoli oli lehden sisällössä leimaa antavana piirteenä. Voidaan sanoa, että lehdessä näkyi alusta loppuun »yksityismetsätaloutemme isän» A. B e n j. H e l a n d e r i n määrätietoinen herättäjän ja valistajan vaikutus. Helander ehti, toimitettuaan ensin »Metsänystävää» v:sta 1902 alkaen, olla sen ja sen seuraajien vastaavana toimittajana yhteensä 44 vuotta.

Kuukausijulkaisusta sanomalehtiasuiseen viikkolehteen

Suomen itsenäisyyden ensi vuosikymmenellä tapahtunut kehitys ulottui myös metsätalouden puolelle. Tämän kehityksen eräiksi merkkipäällyksi muodostuivat v. 1928 säädetyt yksityismetsä- ja metsänparannuslait. Kun yksityismetsätalouden edistämistyö sai niiden säätämisen mukana entistä paremmat toimintaedellytykset ja toiminta tällä taholla sekä laajeni että monipuolistui, katsottiin ajan tulleen ryhtyä »Tapio»-lehteäkin uudistamaan. Aivan ensiksi muutettiin »Tapio» 2 kertaa kuukaudessa ilmestyväksi, jollaisena sitä julkaistiin lehden viimeiset kolme ilmestymisvuotta. Osittain ilmeisesti tämän muutoksen ansiosta »Tapion» levikkikin kohosi v. 1930 jo 9 550 vuosikertaan, mutta laski sitten ns. pulavuosina niin, että viimeisen ilmestymisvuoden tilaajamäärä oli 6 750. Tämän vaiheen aikana vireillä olleessa harkinnassa päädyttiin »Tapion» julkaisemisen lopettamiseen ja sen tilalle perustettiin v:n 1932 lopulla kokonaan uusi, sanomalehtiasuinen »Metsälehti».

Muutoksen syiksi ilmoitettiin, että aikakauslehtimuoto ei enää vastannut ajan vaatimuksia. Metsätalouden merkityksen noustua entisestään ja

metsänomstajaluokan valveuduttua nähtiin kerran viikossa ilmestyvällä metsä-sanomalehdellä, joka ehtisi tuomaan uutiset perille tuoreina, olevan huomattavat mahdollisuudet »Tapion» saavuttaman levikin lisäämiseen. Oleellisena syynä oli tällöin ilmeisesti se, että vilkastuneissa oloissa alettiin jo todella tarvita kuukausijulkaisua nopeampaa sanansaattajaa, jonka palstoilla keskusmetsäseuraksi muuttuneen Tapion olisi mahdollista tuoda mielipiteensä ajoissa kuuluville myös valtiovaltaan päin. Niin lukijain kuin lehden kustantajankin intressien katsottiin käyvän sanomalehti-asuisessa viikkolehdestä parhaiten yksin.

»Metsälehdten» ohjelmaperiaatteet

Näytenuumeron ohjelmajulistus

Yksityismetsätalouden kohottamiseen tähtäävästä erikoistehtävästään huolimatta »Tapio»-lehti pysyi loppuun saakka — niin voitaneen sanoa — koko metsätalouden äänenkannattajana. »Metsälehdten» joulukuussa 1932 ilmestynyt näytenuumero sisälsi »ohjelmajulistuksen», jossa selvin sanoin lausuttiin sama periaate: »Metsälehti noudattaa luonnollisesti Tapion perintötapoja esiintymällä kaiken rehellisen ja epäitsekkään metsätaloudellisen työn ja toiminnan tukena ja tulkkina päämääränään vain Suomen metsien paras, niiden suojaaminen, kasvattaminen ja hoito maamme talouden vankaksi turvaksi. Tämän ohella se tahtoo metsätalouteen liittyvien erikoisalojen kehitykseen ja kehittämiseen kiinnittää huomiota, joten kaikki, mikä metsän kanssa on tekemisissä, sen palstoilla olisi edustettuna.»

Kehitystä nykyiselle

Vanhojen vuosikertojen tutkija voi todeta »Metsälehdten» lähteneen jo kokenein voimin suorittamaan yksityismetsätaloudellista erikoistehtäväänsä, joka on muodostunut lehden pääohjelmaksi. Siihen on liittynyt metsätalouden muiden tapahtumien seuraaminen em. yleisohjelman mukaisessa hengessä. Voidaan todeta, että »Metsälehti» on edelleenkin luonteeltaan metsäalan uutis- ja neuvontalehti, jonka pyrkimyksenä on kiinteästi seurata päivän tapahtumia koko metsätaloudessa. Tapahtumien tempo on nyt vain nopeampi ja lehden tarkasteltavana oleva tapahtumakenttä laajempi kuin lehden ilmestymisen alkuaikoina. Kehitykseen kuuluu lisäksi, että nyt on jouduttu kiinnittämään huomiota myös sellaisiin mielenkiintoisiin asioihin, jotka ovat verraten höllässä suhteessa metsätalouteen.

»Metsälehd en» muoto ja sisältö

Muoto ja ulkoasu

»Metsälehd en» ensi numerot tulivat julkisuuteen 4-palstaisen ja 8-sivuisen, sanomalehtirottaatiopainossa painetun pienoissanomalehd en asussa. Ensi vuosikerroista havaitaan, että lehden ulkoasun hahmottelussa, ns. taitossa, noudatettiin varsinkin otsakkeisiin ym. typograafisiin tehokkeisiin nähden meillä silloin vielä yleistä, vähän huomiota herättävää linjaa, joskin tekstin elävöittämiseen valokuvin ja piirroksin on alusta alkaen kiinnitetty huomiota. Myöhemmistä vuosikerroista käy ilmi, että kehittyvän taittotyylin on sanellut vallalla oleva käsitys ns. suuren yleisön haluamasta, mahdollisimman »luettavasta» lehtityypistä. Lehtikokonaisuuksissa havaitaan tällöin paljon osia, varsinkin kansisivuilla monenlaisia, mielenkiintoa tavoittelevia kuvia, runsaasti erikokoisia otsakkeita jne. Myös toista väriä on käytetty säännöllisesti kansisivujen vigneteissä, onpa erikoisnumeroiden yhteydessä harrastettu useampiakin värejä. Sovelletusti sama tyyli on ollut vallalla koko 8—12—16 sivuisina ilmestyneisiin, nyttemmin 5-palstaisiin lehtikokonaisuuksiin nähden. Tässä länsimaista sanomalehtilinjaa myötäilevässä, lukijain mielenkiintoa tavoittelevassa »palapelissä» on silti havaittavissa suhteellisen selvä loogillisuuden tavoittelu eri laatuisten kirjoitusten sijoitteluun nähden. — Ilmoituksia on esiintynyt koko ajan sekä tekstissä että sen jälkeisessä palstatilassa melko huomattavassa laajuudessa.

Sisällön päälinjat

»Metsälehd en» ohjelmaperiaatteiden yhteydessä jouduttiin jo viittamaan lehden sisältöön. Sisällön jakaantumisen ja siinä tapahtuneen kehityksen selvittämiseksi suoritettiin keväällä 1954 neljään eri vuosikertaan kohdistunut sisältötutkimus, jossa artikkelit, uutiset ym. jaettiin oheisessa taulukossa mainittuihin ryhmiin. Lisäksi otettiin huomioon ko. numeroiden ilmoitusala.

Kustakin tutkitusta vuosikerrasta mitattiin 5:n eri numeron kuhunkin käytetyistä ryhmistä luettavat palstamillimetrimäärät siten, että aluksi valittiin arvalla vuosikertojen 1933 ja 1934 kahdestatoista ensimmäisestä numerosta yksi (n:o 2/1934) lähtökohdaksi. Vuosikerrasta 1934 mitattiin sitten seuraavien joka kymmenennen numeron (numeroiden 12, 22, 32 ja 42) eri ryhmiin luettavat palstamm-määrät sekä sen jälkeen vastaavat palstamm-määrät kehityksen osoittimiksi valittujen vuosikertojen 1939,

1945 ja 1953 vastaavista numeroista. Mainittujen vuosikertojen eri sisältöryhmiin jakaantuvat palstamm-määrät käyvät ilmi oheisesta taulukosta, johon niin ikään on laskettu kunkin sisältöryhmän prosenttinen osuus vastaavan vuosikerran tutkittujen numeroiden yhteenlasketusta palstamm-määrästä. Sisällön ryhmäjako on suoritettu »Metsälehd en» sisältörekisterissä v:sta 1933 alkaen käytännössä ollutta jaoittelua sopiviksi katsotuilta kohdilta hyväksi käyttäen.

Metsälehd en sisällön jakaantuminen ja siinä tapahtunut kehitys

Sisältöryhmät	1934		1939		1945		1953	
	Palsta m/m	%	Palsta m/m	%	Palsta m/m	%	Palsta m/m	%
1. Metsänhoidolliset kirjoitukset ¹	4 090	6.8	2 935	3.7	3 415	5.6	13 880	15.9
2. Metsäpoliittiset kirjoitukset								
a) Yleiset	3 755	6.2	2 335	3.0	2 675	4.4	2 540	2.9
b) Yksityismetsätal. valistustoiminta	1 525	2.5	4 080	5.2	1 395	2.3	8 775	10.1
c) Yksityismetsälain valvonta ym. lakikysymykset	3 035	5.0	880	1.1	955	1.6	1 125	1.3
d) Myyntiohjeet, markkinakatsaukset ja hintatiedot	8 960	14.9	4 460	5.6	5 590	9.3	3 580	4.1
3. Metsän arvioiminen ja käyttö	2 910	4.8	3 245	4.1	5 840	9.6	3 005	3.5
4. Puutavaran kuljetus	2 630	4.4	1 080	1.4	1 870	3.1	65	0.1
5. Puun jalostus ja vienti	1 660	2.8	1 480	1.9	1 085	1.8	2 055	2.4
6. Metsäntutkimus, opetus ja kirjallisuus	4 165	6.9	1 575	2.0	2 810	4.6	6 230	7.2
7. Luonnonsuojelu ja maisemanhoito	845	1.4	1 130	1.4	50	0.1	—	—
8. Metsästyminen ja riistanhoito ..	3 055	5.1	4 230	5.4	1 905	3.2	2 540	2.9
9. Pakinat, kertomukset ja »mielenkiintoartikkelit» ..	7 020	11.7	10 580	13.2	8 435	13.8	13 210	15.1
10. Järjestöuutiset	3 820	6.3	5 955	7.5	2 650	4.4	4 925	5.7
11. Valokuva- ja piirroskuvitus	2 320	3.9	7 495	9.4	3 480	5.7	12 640	14.5
12. Muut uutiset ym.	1 225	2.0	530	0.7	720	1.2	1 045	1.2
13. Ilmoitusala	9 230	15.3	27 275	34.4	17 805	29.3	11 445	13.1
Yhteensä	60 245	100.0	78 680	100.0	60 235	100.0	87 060	100.0

¹ Varsinaiset ja uutisluontoiset artikkelit, Tapion johtama ns. metsänparannustoiminta mukaan luettuna.

»Metsälehd^{en}» levikki

Levikin kehitys

»Metsälehd^{en}» levikin kehitystä v:sta 1933 v:een 1953 valaisee seuraava taulukko.

»Metsälehd^{en}» levikki vv. 1933—53

1933	8 568 vsk.	1945	18 300 vsk.
1934	10 000 »	1947	19 500 »
1939	27 370 »	1948	28 280 »
1940	14 300 »	1952	30 007 »
1944	15 500 »	1953	38 739 »

Taulukon osoittamaan levikin kehitykseen nähden voidaan todeta, että niin levikin nousu 1930-luvulla silloiseen v:n 1939 huippulukuun kuin vv. 1947—53 tapahtunut tilaajamäärän kasvukin ovat läheisesti liittyneet metsätaloudellisen toiminnan ja erityisesti metsänhoitoyhdistystoiminnan tehostumiseen maassamme. Samalla on todettavissa puutaloudellisten suhdanteiden ja lehden levittämisen herkkä korrelaatio.

Jos lähtökohdaksi otetaan aikaisemmin mainitut »Tapion» viimeisten vuosien levikkiluvut, levikissä on havaittavissa ensin ns. pulavuosien vaikutus. Erityisen selvänä näkyy sotavuosien taannuttava vaikutus lehden kehitykseen, joskin levikin lasku silloisissa oloissa — niin lehden levittäjien kuin tilaajienkin ollessa suurelta osalta sotateoimissa — oli luonnollinen ilmiö. Heti sodan jälkeen vaikutti kehitykseen se, että puun säännöstelyn vaatima tiedoitus toiminta tarvitsi »Metsälehteä» ja osaltaan tilapäisesti elvytti sen levikkiäkin eräillä tahoilla. Metsätaloudellisen toiminnan sen jälkeen uudelleen tehostuessa lehden asiamiestoiminta organisoitiin entistä tehokkaamaksi perustamalla varsinaisten asiamiesten ja lehden konttorin väliportaaksi metsänhoitolautakunnittainen keskusasiamesverkko.

Viimeisten vuosien kehitystä analysoitaessa voidaan todeta, että lehden levittäjät ovat pystyneet käyttämään yksityismetsätalouden uutta noususuhdannetta menestyksellä lehden levikin jatkuvaksi kohottamiseksi. V:n 1953 syksyllä tulivat keskusasiamiesten avuksi metsänhoitolautakuntien piirimetsänhoitajista nimetyt piiriasiamiehet, yhteensä nykyään keskim. 1 + 4 metsänhoitajaa kunkin mhl:n alueen »Metsälehd^{en}» asiamiesten toiminnan opastajina ja valvojina. Lehden levikin voidaan samalla todeta jatkuvasti kohonneen, niin että v:n 1954 levikki on noussut selvästi yli 40 000 vuosikerran määrän.

Se että »Metsälehd^{en}» tilausten hankinta on niin metsänhoitolautakuntien kuin metsänhoidonnuvoja-asiamiesten kautta läheisesti liittynyt

mhy-toimintaan, on antanut mahdollisuuden erityisen joukkotilauksmuodon käytäntöön ottamiseen. Sitä on menestyksellä sovellettu pienellä, nykyisin 50 mk:n alennuksella tilausmaksusta mikäli vähintään 50 % mhy:n jäsenistä on saatu tilaukseen mukaan, ovatpa erät mhy:t viime vuosina metsänhoitomaksuvaroja käyttöönsä saatuaan suorittaneet avustuksena osan tilausmaksuista. Ilmisiin tilauksiin menemistä ei sen sijaan ole Tapion taholta suositeltu, eikä sitä ole mainittavasti tapahtunutkaan.

Levikki alueittain

»Metsälehd^{en}» levikin jakaantumisesta maan eri osiin suoritettiin lehden toimesta ensimmäinen yksityiskohtainen, pitäjiin saakka ulottuva selvitys syksyllä 1947¹ ja toistettiin sama v. 1949. Tarkoituksena oli lähinnä saada selville ne seudut, joilla lehden levikki oli huonoin ja joihin voimakkain asiamiestoiminta oli kohdistettava. Lehden taloudenhoitajan arkistosta on saatu vertailuaineistoksi v:n 1939 levikkiluvut metsänhoitolautakunnittain ja pääosiltaan keskusasiamiestilitysten perusteella myös seuraavan asetelman vuotta 1953 koskevat luvut.

»Metsälehd^{en}» levikki maan eri osiin vv. 1939, 1947, 1949 ja 1953

Metsänhoitolautakunta	v. 1939	v. 1947	v. 1949	v. 1953
Lounais-Suomi	3 451	2 700	2 734	4 825
Satakunta	2 896	1 450	1 618	2 433
Uusimaa-Häme	1 988	2 000	2 011	2 858
Pohjois-Häme	1 638	1 400	2 281	2 897
Itä-Häme	1 031	1 000	1 756	3 008
Etelä-Savo	1 171	1 100	1 466	2 699
Etelä-Karjala	1 663	1 200	1 457	3 293
Itä-Savo	2	650	1 098	1 284
Pohjois-Karjala	1 663	1 050	1 325	1 590
Pohjois-Savo	1 551	1 500	2 011	2 980
Keski-Suomi	1 639	1 800	2 029	3 143
Etelä-Pohjanmaa	1 278	600	918	1 174
Keski-Pohjanmaa	1 890	400	733	1 534
Kainuu	922	400	666	1 273
Pohjois-Pohjanmaa	710	550	593	1 148
Lappi	998	500	771	1 600
Suomenkielisten metsänhoitolautakuntien ulkopuolelle ³	708	1 200	841	1 000
Yhteensä	27 370	19 500	24 308	38 739

¹ V.-M. Kauhanen: Metsälehd^{en} levikki. Laudaturkirjoitus 1948.

² Itä-Karjalan mhl:n alueelle levisi v. 1939 1 131 Metsälehteä.

³ Ruotsinkielisten metsänhoitolautakuntien alueet, Helsinkiin tilatut, ulkomaille menevät, irtonumerot ja vapaakappaleet.

On huomattava, että v:n 1939 levikin jakaantumisasetelma ei sellaisenaan tunnetuista syistä ole vertailukelpoinen myöhempien vuosien numeroiden kanssa. Onhan entisten Etelä-Karjalan ja Itä-Karjalan metsänhoitolautakuntien alueista jäljellä vain tynkä (viimeksi mainitusta jäljelle jääneet pitäjät sodan jälkeen perustettuun Itä-Savon mhl:n kuuluvina) ja muutenkin on v:n 1939 jälkeen suoritettu tarpeen vaatimia lautakuntien välisiä aluevaihtoja.

Vertailtaessa em. varauksella eri vuosien alueittaisia levikkilukuja toisiinsa voidaan todeta, että positiivinen kehitys on ollut selvintä Etelä-Karjalan, Itä-Hämeen, Pohjois-Savon, Etelä-Savon, Keski-Suomen, Pohjois-Hämeen ja viimeksi myös Lounais-Suomen metsänhoitolautakuntien alueilla. V:n 1939 levikistä ollaan vielä hieman jäljessä Satakunnassa ja Pohjois-Karjalassa, eikä Etelä- ja Keski-Pohjanmaalla ole päästy toistaiseksi riittävän tehokkaasti nousemaan v:n 1947 »kuopasta».

Levikki tilaajaryhmittäin

Jos ryhdytään etsimään vastausta kysymykseen, ketkä »Metsälehteä» tilaavat, joudutaan liikkumaan suhteellisen epätarkalla pohjalla. Syksyllä 1947 suoritettujen levikkiselvitysten yhteydessä tätä asiaa kuitenkin tutkittiin ja päädyttiin siihen, että 75—80 % v:n 1947 levikistä jakaantui metsänomistajien kesken. Metsäammattiväen ja muiden tilaajien lukumäärä olisi tällöin ollut n. 4 000—5 000 tilaajan suuruusluokkaa. Voidaan päätellä, että ammattiväen ja muiden tilaajain lukumäärä on säilynyt suunnilleen samana, mutta levikin noustessa on metsänomistajtilaajain osuus noussut v. 1953 lähes 90 %:in koko tilaajamäärästä.

V:n 1947 levikkiselvityksen yhteydessä laskettiin, että vain 10 % maamme metsänomistajista saa »Metsälehdet». Jos metsänomistajimme lukumääräksi (yli 5 ha:n suuruiset yksityismetsälöt) otetaan v:n 1950 maatalouslaskennan mukaisesti 266 000, niin v:n 1953 tilausmäärää vastavaksi sadannekseksi saadaan 12.8. Ns. täyden metsänhoitomaksun maksavien metsänomistajien lukumäärää (218 000) vertailuperusteena käyttäen sadannes kohoaa 15.6:ksi.

Metsänomistajtilaajain jakaantuminen

Mitä tulee »Metsälehdet» leviämiseen eri kokoisille metsälöille, voidaan lehden tilaushankinnan rakenteen perusteella päätellä, että lehden levikki jakaantuu erilaisten metsälöiden kesken likipitään samassa suhteessa kuin metsänhoitoyhdistysten jäsenmäärä. Tämän päätelmän paikkansa pitävyyttä tukevat suoritettujen pistokoetutkimukset. V:n 1947 levikistä jakaantui edellä olevan mukaan alle 5 ha:n metsälöille 2 %, 6—20 ha:n 19 %, 21—50 ha:n 32 %, 51—100 ha:n 25 %, 101—200 ha:n 15 %, 201—500 ha:n

6 % ja yli 500 ha:n metsälöille 1 %. Samaa asiaa valaisevat jossain määrin syksyllä 1949 suoritettujen metsätaloudellisen Gallup-tutkimuksen eräät luvut. Tutkimuksessa todettiin, että taloon tulee »Metsälehti» 12 %:ssa tutkituista tapauksista. Niin ikään kävi vastauksista ilmi, että »Metsälehdet» tilaajat ovat pääasiassa »keskisuurten tai suurten metsien omistajia».

Metsälehdet merkitys

Jo saadun kokemuksen perusteella voitaneen sanoa, että nykypäivien metsätalous todella tarvitsee kuukausijulkaisua tiheämmin ilmestyvän alan uutis-, tiedoitus- ja ammattilehdet. »Metsälehti» on tässä mielessä tullut, kuten sisältöanalyysi osoittaa, paljon käytetyksi myös ilmoituslehtenä. Lehden merkitystä varsinaisesti tämän kirjoituksen piiriin kuuluvassa työssä, metsänomistajille tarkoitettuna metsäasian syvämuokkausvälineenä ja neuvontalehtenä, on jo edellä eri yhteyksissä kosketeltu. »Metsälehti» on, niin kuin aikanaan »Tapio»-lehtikin, pyrkinyt muokkaamaan mieliä suopeiksi suunnitelmallista metsätaloutta, järkipärisen metsänhoidon harjoittamista, metsänhoitoyhdistystyötä jne. kohtaan pyrkien samalla antamaan »asetet käteet» itse työhön ryhdyttäessä. Voidaan todeta, että »Metsälehdet» lukijoista ovat kehittyneet laajentuneen mhy-toimintamme kaaderit, mitä voitaneen pitää yhtenä suoritettujen syvämuokkaus-työn näkyvimmistä tuloksista.

»Metsälehdet» vaikutus paikkakunnallamme on ollut suuri. Erikoisesti annan arvoa lehden metsänomistajien tietoja ja taitoja kehittäväälle ja heitä k a s v a t t a v a l l e merkitykselle», lausui eräs lehden pohjoishämäläinen kantatilaaja vastauksena v. 1952 suoritettuun tiedusteluun. Eteläkarjalainen metsäntuottaja-veteraani puolestaan totesi: »Metsälehdet» on asioiden harrastajalle ollut suurta hyötyä, yhtä hyvin metsänhoitokysymyksiä ratkoessa kuin metsäkauppoja suunnitellessa». »Metsälehti kasvattaa oikeaa elävää metsähenkeä, joka luo pohjan kaikelle toiminnalle ja antaa tässäkin työssä asiaan kuuluvan innostuksen», lausui taas keskisuomalainen kantatilaaja. Nämä lainaukset osoittanevat osaltaan, että lehden metsänhoito- ym. ohjeet, hintatiedot jne. ovat langenneet otolliseen maaperään ja tulleet kiitollisuudella vastaan otetuiksi.

Paitsi lehden omilta palstoilta on »Metsälehdet» sanoma levinnyt laajalle varsinaisten sanomalehtien välityksellä. »Metsälehti» on nim. muodostanut ja edelleenkin muodostaa tärkeän uutislähteen, jota useimmissa tapauksissa asiantuntevaa maa- ja metsätaloustoimittajaa vailla olevat

sanomalehdet, vieläpä maataloustoimittajan omistavat suurlehdetkin, ovat paljon käyttäneet hyväkseen.

Useista edellä käsitellyistä tekijöistä, kuten jatkuvasta levikin kasvusta ja tilaajien suhteellisen positiivisesta reagoinnista, voitaneen tehdä se johtopäätös, että »Metsälehti» on — ainakin osittain — täyttänyt tarkoituksensa. Maininnan ansainnee samalla myös se, että lehti on muodostunut julkaisijalleen kannattavaksi taloudelliseksi yritykseksi. Huomattavan levikin mukanaan tuoman ilmoituskannan avulla on lehden tilausmaksu voitu pitää hyvin kohtuullisena ja julkaisijalle lienee silti edelleenkin mahdollista kehittää lehteä yhä tarkoitustaan vastaavammaksi.

Metsälehdin toimitus

Mainittakoon lopuksi, että Keskusmetsäseura Tapion toimitusjohtaja on aina ollut »Metsälehdin» vastaavana toimittajana. Nykyisin kuuluu varsinaiseen toimitukseen toimituspäällikkö, toimitussihteeri ja lisäksi yksi toimittaja, kaikki metsänhoitajakoulutuksen saaneita miehiä.

Lähdeluettelo

- Helander, A. Benj. 1936. Anton Gabriel Blomqvist ja hänen aikalaisensa. AFF 43.2 Helsinki.
- — 1949. Suomen metsätalouden historia. Helsinki.
- Kahane n, V.-M. 1948. Metsälehdin levikki. Laudaturkirjoitus metsätutkintoa varten.
- Keskusmetsäseura Tapion ja metsänhoitolautakuntien toimintakertomukset vv. 1929—52.
- »Metsälehti» vv. 1933—1954.
- »Metsänomistajat ja metsätalous». 1949. Gallup-tutkimus Kms. Tapion toimeksiannosta.
- »Metsänystävä» vv. 1895—1907.
- »Mitä lukijat sanoivat Metsälehdestä joulukuussa 1952.» Omaan Gallup-tutkimukseen perustuva konekirjoite Kms. Tapiossa.
- »Suomen Metsänhoitolehti» vv. 1888—1893.
- »Tapio»-lehti vv. 1908—1932.

»Metsälehti» as a means of forest extension

SUMMARY

Periodicals connected with the forestry profession have been published in Finland since 1888, and these papers have been intended not only for professional foresters, but also for the general public. The earliest paper, »Suomen Metsänhoitolehti», ceased to appear in 1893, and was succeeded over the years 1895—1907 by »Metsänystävä», published by the Finnish Forestry Association. Between 1908—32 the Finnish Forest Association Tapio, predecessor of the Central Forest Association Tapio, published a monthly periodical called »Tapio», which was directly succeeded in 1933 by the weekly journal »Metsälehti», dealing with forest management and published by the Central Forest Association.

Tapio's predecessors already had as their principal interest enlightenment in the field of forestry. The paper »Tapio» directed its attention particularly to the improvement of private forestry, and the extension of public interest in rational forestry and forest utilization. Besides this special task, the paper functioned as a general organ for all forestry interests. In addition to fulfilling similar tasks to Tapio, »Metsälehti» has acted as a disseminator of official notices and specialist articles for the whole forestry world. In 1953 about 16 % of the whole column space consisted of articles dealing with silvicultural subjects, and about 10 % with articles connected with the educational activity of private forestry. The share of photographs and sketches was about 14,5 % of the column space. Special interest articles the same year occupied 15 %, and the advertisement space 13 %. The circulation of »Metsälehti» has increased from about 8 500 copies in 1933 to about 38 700 in 1953 parallelling the growth of economic activity in the forests. The circulation in 1954, in all probability will reach over 40 000 copies a year. Almost 90 % of the subscribers to the paper are forest owners, and the others mainly professional foresters. Most of the former group of subscribers own forest holdings of middle size or above. The officials of the district forestry boards and the forestry associations are the primary agents collecting subscriptions. The subscription for the paper has been kept as cheap as possible, in the last few years Fmk. 500: — p.a.

Judging from the steadily increased circulation and the affirmative reaction of the subscribers, »Metsälehti» appears to have fulfilled its purpose as an essential instrument of instruction in forestry matters. The message of »Metsälehti» has been spread widely, not only from its own columns, but also through the intermediacy of ordinary newspapers which often use »Metsälehti» as their news source.